

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๙ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๔๑

ธรรมออกสนาม

วันนี้ไม่ค่อยประกาศอะไรละ ปิดเครื่องไว้ธรรมดา เปิดโอกาสให้ประชาชนได้ทำบุญเทศกาลกฐิน ผ้าป่า ในช่วงจากนี้ถึงวันเพ็ญเดือน ๑๒ เป็นช่วงเขาบำเพ็ญกฐินผ้าป่า ตามๆ กันไป เราถึงเปิดโอกาสให้ทำตามอัธยาศัย ทางนี้ไม่ประกาศ แล้วแต่จะมีจะเกิดเท่าไร หลังจากนั้นแล้วเราถึงจะเร่งเครื่องเพื่อชาติไทยของเรา ไม่เร่งไม่ได้

ให้ท่านทั้งหลายดูเอาซิ กิริยาทำทางของผู้นำพี่น้องทั้งหลาย หรือเห็นว่าเป็นยักษ์ เป็นผีไปเหรอ ไม่ได้เห็นว่าเป็นบุญเป็นคุณต่อชาติบ้านเมืองของเราบ้างเหรอ ให้กิเลส มาตีตลาด กิริยาทำทางที่แสดงออกเพื่อความเป็นสิริมงคลหมามงคลแก่ชาติบ้านเมือง กลายเป็นเรื่องยักษ์เรื่องผีเรื่องตุเรื่องดำไปหมด กิเลสมันเร็วที่สุดนะมองไม่เห็น นี่ละ กิริยาอย่างนี้พี่น้องทั้งหลายเคยเห็นไหมตั้งแต่มีเมืองไทยเรามา ดังที่ออกในทีวี นี่คือ กิริยาแห่งความเมตตาล้วนๆ ธรรมล้วนๆ คุณล้วนๆ สำหรับอุ้มชาติบ้านเมืองของเรา นี่ละคือธรรมออกสนามให้ดูเอา

แต่ก่อนมีแต่กิเลสออกสนาม ถ้าเป็นแบบนี้แล้วเป็นไฟไปหมดนะ นี้ออกแบบนี้ แล้วเป็นน้ำไปหมดชาติไทยของเรา นี่ละการชนะความชั่ว รบความชั่ว รบความสกปรก ต้องมีความเข้มแข็งมีบพมีบาท ตั้งแต่เขาถากไม้ยังมีหนักมือเบามือ นี่ก็เหมือนกัน การช่วยชาติบ้านเมืองเป็นเรื่องเล็กน้อยเหรอ เรามาอยู่กันลอยๆ ไม่ได้นะ ชาติของเรา คนทั้งคนๆ เป็นชาติไทยด้วยกันทั้งนั้น มีคุณค่าเท่ากันหมด ให้เขามองข้ามหัวชี้หน้าชี้ตาของเราด้วยความไม่มีราคำราคาดีแล้วเหรอ พิจารณาซิ เราเป็นคนไทยทั้งชาติต้องให้มีจิตมีใจมีความเข้มแข็ง มีการช่วยบำรุงรักษา อย่าทำลายกัน ถ้าต่างคนต่างทำลายแล้ว จะเหลือแต่ซากของชาติไทยนะ อย่าว่าไม่บอก นี่บอกแล้วนะ

นี่ทำด้วยการพิจารณาทุกสิ่งทุกอย่างแล้ว จึงได้มาบอกมาประกาศให้พี่น้องทั้งหลายว่ามาเป็นผู้นำ ไม่ใช่สู้มสู่มสู่มหัวชนฝาไปอย่างนั้นนะ เรื่องธรรมต้องคิดละเอียดลออทุกสิ่งทุกอย่าง ฟังเสียให้ดีวันนี้ ก่อนที่มาเป็นผู้นำนี้เราคิดเต็มหัวอก คิดหมดจริงๆ เต็มความสามารถ หาทางออกไม่ได้จึงได้ยกตนออกมาประกาศเป็นเครื่องยืนยันความไว้วางใจความเชื่อถือ สำหรับความสามารถที่จะออกแ่งไหนๆ เราจะออกเต็มกำลังของเราเพื่อช่วยชาติบ้านเมืองของเรา จึงทำเล่นๆ ไม่เป็น

กิริยาทำทางที่แสดงออก นี่แหละคือกิริยาทำทางเป็นการบำรุงรักษา เป็นมหาคุณอุ้มชาติบ้านเมืองของเรา พี่น้องทั้งหลายไม่เคยเห็นกิริยาของธรรมออกแสดงให้ดู

เสียในเวลานี้ ที่หลวงตานำธรรมออกมาสนามเพื่อรบความสกปรกโสภมในชาติไทยของเรา รบความจน ความจนออกมาจากความสกปรกโสภมแห่งการกระทำของคน แล้วเอาธรรมเข้าชะเข้าล้าง ให้รีบแก้ไขสิ่งใดไม่ดี ให้ปรับปรุงตัวเองทุกคน เรียกว่าเป็นผู้บำรุงรักษาชาติบ้านเมืองของเรา

ถ้าต่างคนต่างฟังเพื่อเห่อเหิมอย่างเป็นบ้าดังทุกวันนี้ไม่ได้นะ จะจมจริงๆ นะ เรื่องราวทั้งหลายมันรอบด้าน เห็นไหมมีแต่สิ่งที่เป็นภัยทั้งนั้น เราไม่คัดค้านต้านทานไว้ด้วยอุบายวิธีการรักษาของเราไม่ได้จริงๆ นะ จมได้นะ ปล่อยเลยตามเลยๆ เขาเหมือนเรา เราเหมือนเขา ต่างคนต่างฟังต่างเพื่อต่างเห่อต่างเหิม มีแต่เรื่องการทำลายชาติของตนๆ ตลอดไปทั่วดินแดนเมืองไทย ทำไมเมืองไทยจะจมไม่ได้ถ้าเป็นอย่างนั้นด้วยกันแล้ว จมได้ไม่สงสัย เพราะฉะนั้นจึงให้ต่างคนต่างฟื้นฟู ให้ถือเป็นการจำเป็นของทุกคนๆ

นี่คิดเสียจนอกจะแตกกว่าจะมาเป็นผู้นำพี่น้องทั้งหลาย คิดเล่นๆ เหรอ นี้ได้พูดเป็นบางครั้งว่าเราดูหัวใจโลก ว่าง์เลยนะ มันเปิดจริงๆ จะให้ว่ายังไง นี่จวนจะตายแล้วเปิดให้พี่น้องทั้งหลายฟังว่าผลของศาสนา ธรรมอันเลิศของพระพุทธเจ้ามีหรือไม่มีทุกวันนี้ มีไหม มีผู้ปฏิบัติตามเพื่อเข้าถึงธรรมประเภทนี้ไหม ไม่มีใครสนใจ มีแต่กิเลสเหยียบหัวๆ ตลอด แล้วจะเชื่อได้ยังไงเชื่อถืออรรถถือธรรม มีแต่เชื่อกิเลสเต็มบ้านเต็มเมืองเวลานี้ มันถือศาสนาพุทธอะไร ถือผีมันยังไม่มีรู้ ผีโลก ผีโกรธ ผีราคะตัณหา ผีความฟุ้งเพื่อเห่อเหิมเต็มเมืองไทยเราเวลานี้ ยังไม่ทราบหรือว่าเราถือผีเหล่านี้ เรายังมาออกร้านอยู่หรือว่าถือศาสนาพุทธ พุทธท่านสอนอย่างนี้หรือ ท่านให้ทำอย่างนี้หรือ

ท่านให้รู้เนื้อรู้ตัว ทุกสิ่งทุกอย่างมี มตฺตญฺญตา สทา สาธุ มีความรู้จักประมาณๆ ความพอดีติดตามไปเสมอ ไม่ว่าแต่ความเคลื่อนไหวไปมาอะไรก็ตาม ให้รู้จักประมาณ อย่าเลยเถิด อย่าเลยขีดเลยแดน ไม่ใช่เรื่องศาสนา ไม่ใช่เรื่องของธรรมของชาวพุทธเรา ให้ต่างคนต่างรักษา นี้จะจมได้จริงๆ เพราะฉะนั้นเราจึงได้มาฟื้นฟู จวนตายแล้ว คราวนี้เป็นคราวที่ฟื้นฟู เปิดอกหมดเลยให้พี่น้องทั้งหลายทราบ ว่าธรรมเลิศเลอของพระพุทธเจ้า ที่สาวกทั้งหลายท่านครอง เราครองเต็มหมดแล้วเวลานี้ เต็มหัวใจเรา เราไม่สงสัย จึงกล้ามาพูดอย่างไม่สะทกสะท้าน ในสามแดนโลกธาตุนี้เราไม่เคยกลัวเคยกลัวกับสิ่งใด เพราะธรรมอันนั้นเลิศเลอเหนือหมดแล้ว

มาสอนโลกนี้สอนด้วยความเมตตา ให้พี่น้องทั้งหลายทราบ มานำพี่น้องทั้งหลายนี้มาด้วยความอิมพอ นำด้วยความเมตตา ไม่ได้มาด้วยความหิวโหยโรยแรงพอจะเป็นคนขอทานพี่น้องทั้งหลายมาช่วยชาติ หลวงตาบ๊วกลายเป็นคนขอทานอย่าง

นั้นอย่ามาคิด เตี้ยวจมนะอย่าว่าไม่บอก นี่คือมหาคุณที่จะยกพี่น้องชาวไทยทั้งหลายขึ้น จากหล่มลึกยังไม่รู้ที่อยู่หรือ กิริยาเหล่านี้เห็นใหม่ เคยมีไหมในเมืองไทยเรา แล้วมี พระองค์ไหนมาแสดง เปิดให้ฟังเสียชัดๆ วันนี้ เราเปิดเต็มหัวอก เราบรรจุธรรมอันนี้ มาได้ ๔๘-๔๙ ปีแล้ว

เราทำประโยชน์ให้โลกเรื่อยมา เรบอกชัดเจนแล้วว่าไม่มีอะไรติดเนื้อติดตัวของ เรา เพราะอำนาจแห่งความเมตตากวาดต้อนออกหมด มีเท่าไรกวาดต้อนออกๆ กวาด ต้อนออกเพื่อช่วยชาติบ้านเมือง คนทุกข์คนจนที่ไหนๆ กวาดต้อนช่วยเหลือกันไปเต็ม กำลังความสามารถด้วยความเมตตาล้วนๆ ตามอัธยาศัยของตัวเอง

ที่นี้โลกมันกว้างซิ เมืองไทยของเราคนตั้ง ๖๒ ล้าน ต่างคนต่างรุ่มร้อนทั่วถึง กันหมด แล้วจะอยู่ได้ยังไง ก็ต้องแสดงตัวออกมาเพื่อช่วยเหลือชาติบ้านเมือง จึงใช้ กิริยาอย่างนี้ด้วยความเข้มแข็ง ด้วยความเอาจริงเอาจัง เพื่อยกชาติบ้านเมืองของเรา จริงๆ พี่น้องทั้งหลายอย่ามาเห็นกิริยาอย่างนี้ว่าเป็นภัยนะ นี่ละมหาคุณให้พี่น้อง ทั้งหลายดูเสีย คราวนี้ธรรมออกสนามให้รู้เสีย เพื่อชะล้างความสกปรกโสภณที่เกิดจาก ความประพฤติของชาติไทยเราให้หมด

ให้กลับเนื้อกลับตัว ตั้งแต่บัดนี้ต่อไปให้ประหยัด ความประหยัดเป็นสำคัญมาก นี่ละชาติไทยเราจะคงเส้นคงวาหนาแน่นขึ้นได้ด้วยต่างคนต่างเสียสละ อย่าลืมนื้อลืมน ตัว การอยู่การกินให้รู้จักประมาณ อย่าฟุ้งเพื่อเห่อเหิม อยู่ก็ให้อยู่พอเหมาะพอดี นกเขาทำรังพออยู่เท่านั้น เขาไม่ได้สร้างตึกสร้างร้านตั้งยี่สิบ สามสิบ ร้อยชั้น พันชั้น แล้วจมไปเลยๆ ดังที่เห็นอยู่เวลานี้เห็นใหม่ นี่ละความฟุ้งเพื่อเห่อเหิมลืมนื้อลืมนตัว สุดท้ายก็จมทั้งบ้านทั้งเมืองทั้งประเทศนั่นแหละ เพราะกิเลสตัณหาหมั่นเอาเมืองพอมมา ให้ใครที่ไหน มีแต่พาให้จมทั้งนั้น ลากไปๆ สร้างความหวังขึ้น หวังอย่างนั้น หวังอย่าง นี้ หวังเท่าไรก็ดินตายไป แล้วมันไม่สมหวังละซี เมื่อผิดหวังแล้วเป็นยังไง มากระเทือน ใคร ก็ระเทือนคนผู้หนึ่งผู้นี้ แล้วเต็มบ้านเต็มเมืองมีแต่คนหวังอย่างเดียวกันหมด ก็จม ไปได้ซิเมืองไทยเรา หวังเพื่อความฉิบหายนี้ไม่ได้หวังเพื่อความเจริญ

ถ้าความรู้จักประมาณเข้าไปตรงไหนจะพอดีทุกอย่าง การอยู่ก็พอดี อย่าฟุ้งเพื่อ เห่อเหิมในการก่อการสร้างหุรหุราเหลือเฟือ ดูไม่ได้นะ ตึกรามบ้านช่องเห็นใหม่ เดิน ไปตามถนนหนทางไม่ใช่คนตาบอดมันเห็นนี่ สร้างตึกไว้ยาวเหยียดเป็นกิโลๆ สร้าง เสร็จแล้วปิดตายไว้ไม่มีใครเข้าไปอยู่ แล้วเป็นยังไงที่สร้างเหล่านั้น หมดเงินไปเท่าไร เงินนี้ได้มาจากไหนบ้าง ส่วนมากก็ไปกู้ยืมธนาคารเขามา ที่นี้ได้มาแล้วสร้างขึ้นมาแล้ว ปิดตันเอาไว้ไม่มีใครเข้าอยู่ จะได้เงินมาจากไหนไปเสียค่าดอกเบี้ยยให้เขา เสียค่าหนี้ค่า สิ้น ไม่จมไปหรืออย่างนี้ พิจารณาซิ

แล้วดูซิตามบ้านตามเมืองที่ไหน มันเหมือน ๆ กันหมดเวลานี้ คือความฟุ้งเฟ้อ
เห่อเหิมของเมืองไทยเรา ไม่รู้จักประมาณ ให้เห็นเสียนะ มันเป็นอย่างนั้นเวลานี้ เต็ม
ไปหมด มีแต่บ้านเต็มบ้านเต็มเมือง ไม่มีคนตีคนมีศีลมีธรรมพอคิดอ่านไตร่ตรองให้รู้จัก
ดีจักชั่ว รู้จักได้จักเสียบ้าง มีแต่จะเอา ๆ แล้วมันได้ไหมล่ะ มีแต่จะเอา ๆ ก็มีแต่จะจม ๆ
ทั้งนั้นแหละ

ไปที่ไหนเห็นแต่อย่างนั้น โห เป็นบ้ากันแท้ ๆ ได้ชื่อได้เสียงเพียงลมปากก็เป็นบ้า
เพียงเขายกยอ ทั้ง ๆ ที่ทุกข์จนจนจะตาย หาข้าวจะมารอกหม้อก็ไม่มี พอเขามายกยอ
คนนี่เขาดีนะ เขามีตึกมีร้าน แล้วตึกมีร้านมันกุ่มมาจากไหน จมอยู่แล้วนั้นเห็นไหม เขา
ยกเท่านั้นก็เป็นบ้าเลย พวกบ้ายอ บ้าลมปาก ธรรมพระพุทเจ้าไม่ได้หลงนะ ความรู้จัก
ประมาณไม่มีอะไรเกินธรรม รู้หมด ใครจะชมก็ตาม ใครจะติก็ตาม ให้ดูหลักความจริง
เสื่อม-เจริญอยู่กับตัวของคนทุกคน ๆ ใจของเราร้อนหรือไม่ร้อน เขาจะเสกสรรปั้นยอ
ว่าเราเป็นเศรษฐี เรามียศถาบรรดาศักดิ์สูง ๆ หัวใจของเราเป็นยังไง เป็นน้ำเป็นท่าหรือ
เป็นฟืนเป็นไฟเผาไหม้อยู่ในหัวอกเวลานี้ หัวอกไหนก็เป็นไฟไปหมดเห็นไหม

จึงได้พูดละซี ใครจะว่าบ้าก็ให้ว่ามา เราไม่เป็นบ้าเสียคนเดียวเราอยู่ได้สบาย
พวกที่ว่าบ้ามันยิ่งจะเป็นบ้าหนักเข้าไป ดูแล้วมันเหมือนฟืนเหมือนไฟเผาไหม้ทั่วโลก
ดินแดน เฉพาะอย่างยิ่งชาวพุทธเรา กองไฟใหญ่อยู่กับชาวพุทธเรา เพราะกิเลสเข้าไป
ทำงานแทนธรรมละซี มันก็เผาบ้านเผาเมืองเผาผู้เผาคน ไปที่ไหนมีแต่คนทุกข์คนจน
พูดขึ้นมาคำไหนมีแต่เรื่องความทุกข์ความจน ความสุขความเจริญความสมหวังไม่มีสัก
ปากเดียว หูเราฟังมานานแล้ว ฟังปากไหนก็แบบเดียวกันหมด

แล้วหาตั้งแต่ความสุข ตื่นขึ้นมาหาความสุขจนกระทั่งยันค่ำ ๆ หาตั้งแต่วันเกิด
จนกระทั่งวันตายหาความสุขไม่มี มีแต่ฟืนแต่ไฟเผาไหม้ จากนี้ไปแล้วก็ไม่รู้จักบาปจัก
กรรม หิริโอตตปะปะความกลัวบาปกลัวกรรมไม่มี ก็จมลงนรกอีก ไม่มีสิ้นสุดเรื่องความ
ทุกข์ เผาไหม้หัวใจของคนล้มตัว

โธ มันจะเป็นบ้ากันทั้งเมืองละนะเมืองไทยเราเวลานี้ ยังไม่รู้อยู่หรือ นี่ดู โห
สลดสังเวชนะดู ดูคนเดียว เราจึงได้กล่าวพูดละซี มีแต่เราดูหัวใจโลก มันเปิดจ้อออกแล้ว
จะไม่รู้ได้ยังไง เมื่อเวลาปิดมันก็ไม่รู้ เหมือนคนหลับตามันไม่เห็น อะไรก็ไม่เห็น เวลา
ลืมตาขึ้นมาทำไมจะไม่เห็นสิ่งมีอยู่ นี่ละธรรมพระพุทเจ้าท่านดูโลกท่านดูอย่างนั้น ไม่
ดูด้วยหลับตาเหมือนเราดูนะ ท่านลืมตาภายใน สว่างกระจ่างแจ้งโลกวิทู ญาณ อุตปาติ
สว่างกระจ่างแจ้งภายในพระจิตของท่าน อาโลโก อุตปาติ ไม่มีคำว่ากลางวันกลางคืน
สว่างจ้าตลอดเวลา

นั่นละคือญาณออกจากธรรม เป็นอย่างนั้น มันต่างกันนะหัวใจท่านกับหัวใจเรา ผิดกันอย่างนั้น ให้พากันฟังนะ อย่ามาฟังเฉยๆ เล่นๆ มาวัดมาวาก็มาหน้าต้อหน้าด้าน ลืมศีลลืมธรรมลืมเนื้อลืมนิ้ว เลยมาล้างสมกิเลสกับวัดกับบวชนี้มากต่อมาก ว่าไม่รู้หรือ ดู อยู่ทุกวันไม่รู้ได้ยังไง ทุกเวลา ไม่เห็นได้ยังไงของมีอยู่นั้น นอกจากไม่พูดเฉยๆ แบบหู หนวกตาบอดไปอย่างนั้น เวลาพูดก็พูดบ้างซิ ผู้ที่จะรู้เนื้อรู้ตัวให้ได้คิดบ้าง ผู้ที่หลับไป เสียเลยก็ปล่อยไป อย่าไป กุสลา ให้มันคนประเภทนั้น กุสลา เท่าไรไม่มีความหมาย แหละ

คนผู้ดีไม่ต้องกุสลาอีกเหมือนกันก็ได้ พอแล้ว ความดีอยู่ในใจพอแล้ว นี่พูด ตรงๆ หลวงตาบัวตายอย่างนิมนต์พระ ไปกวนพระมากุสลานะ พอทุกอย่างแล้ว ดัด ที่เดียวเท่านั้นฟังเลย ทิ้งแล้วถึงขยะนี้ นี่แบกถึงขยะไว้เพื่อช่วยบ้านช่วยเมืองเท่านั้นเอง ไม่ได้มีอะไรไม่ได้ห้วงอะไร ปล่อยหมดสามแดนโลกธาตุนี้ไม่มีอะไรติดหัวใจเลย เรา ช่วยโลกด้วยความอิมพอ ด้วยความเมตตาสงสารล้วนๆ จึงขอให้ทราบเอาไว้

เห็นเราประกาศอย่างนั้น ประกาศอย่างนี้ คนนั้นเท่านั้นห้า คนนี้เท่านั้นสิบ อย่า เข้าใจว่าหลวงตาบัวเป็นคนขอทานนะ นี่คือการเมตตา รวมของพี่น้องทั้งหลายเข้ามา รวมเป็นพลังกำลังใจอันเดียวกัน กำลังชาติบ้านเมืองของเรา เพื่อความร่มเย็นเป็นสุข ทั่วชาติบ้านเมืองของเราต่างหาก เราไม่ได้เป็นคนขอทาน

นี่ดูเสียพอแล้วจะว่ายังไง มีแต่ธรรม ไม่ได้หิวโหยนะธรรม รู้เหมือนไม่รู้ เห็น เหมือนไม่เห็น พอหูหนวกตาบอดก็บอดก็หนวกไปเสีย ไม่รู้ไม่ชี้ตาสีตาสาไป สมควรที่ จะสงเคราะห์หนักเบาเล็กน้อยก็ออกๆ ถ้าหากว่าจะควรเอาให้ได้แบบฟ้าดินถล่ม ฟ้าผ่าภูผาจักรให้ขาดสะบั้นจากหัวใจก็ เอ้า มา จะสอนว่างั้นเลย พูดตรงๆ ไม่จน ตรอกการสอน ฆ่ากิเลสให้มันเล็กลงไม่มีอะไรเหลือสักตัวแล้ว วิชชานี้เต็มหัวใจแล้ว เราไม่จนตรอก เราจึงได้ฆ่ากิเลสเรียบบูลงจากหัวใจมา วิชชานี้แลจะสอนคนให้ฆ่า กิเลสได้ด้วยกัน

เราไม่สงสัยในวิธีการสอนทุกอย่าง ไม่ว่าเทศน์ขึ้นใด ๆ ภูมิใดเราไม่เคยสงสัยใน คำเทศน์ของเราว่าจะผิดไปแม้นิดหนึ่ง ไม่มี เราถึงกล้าพูดซิ พูดออกมาจากความจริงที่ เต็มอยู่ในหัวอกนี้จะผิดไปไหน พระพุทธเจ้าตรัสรู้เพียงพระองค์เดียว ประกาศธรรม สอนโลกได้สามแดนโลกธาตุ พระองค์ไปถามใคร ความจริงเต็มหัวใจแล้วไม่ต้องถาม ใคร เต็มหัวใจใครก็เหมือนกันนั่นแหละ

ให้พากันตั้งเนื้อตั้งตัว อย่าลืมนิ้วเนื้อลืมนิ้ว ให้ต่างคนต่างสละ เวลานี้ชาติไทยของ เรากำลังล่อแหลมมากที่สุดนะ หลวงตาเป็นผู้เตือนเอง ให้พิจารณาให้ดีคำนี้ก็ดี ไม่ใช่ ตาสีตาสามาเตือน หลวงตาจะโง่หรือฉลาดก็เต็มหัวอกของหลวงตาที่มาสอนประชาชน

ชาติไทยของเรา ด้วยความเมตตาสงสารล้วนๆ ให้ตื่นเนื้อตื่นตัว ให้ต่างคนต่างช่วยเหลือกัน อย่าเห็นว่าเป็นของคณนั้น นี่เป็นของคณนี้ เป็นของทุกคน จำเป็นทุกคน ความทุกข์แบกอยู่กับทุกคน เมื่อมีความสุขพอจะรับได้จากการกระทำความดีของเราด้วยการช่วยเหลือกันก็ต้องได้ด้วยกัน

ให้ต่างคนต่างกระตือรือร้น ให้รีบเร่งชวนช่วยอย่าอนใจ นี่เราก็อพยายามช่วยจากนี้แล้วเราจะไม่มาช่วยอีกนะ เพราะฉะนั้นคราวนี้จึงช่วยเติมกำลังความสามารถ มีเท่าไรทุ่มลงหมด เพื่อช่วยโลก ออกจากนี้แล้ว เห็นไหมเราก็อายุขนาดนี้แล้ว ดูเอาสิ บวชมาตั้งแต่อายุ ๒๐ ปี หนุ่มใหม่คน ๒๐ ปีบวช แล้วเวลานี้อายุ ๘๕ ปีแก่ไหม ดูซิคนคนเดียวกันนี้ แล้วจะเก่งไปไหน ไม่มีป่าช้ามีเทรอ โลกเขามีป่าช้า เราจะวิเศษวิโสไปจากไหนไม่มีป่าช้าเหมือนโลกเขา จะไม่ตาย มันจะตาย เพราะฉะนั้นจึงรีบช่วยเสียเวลานี้ แก่เข้าไปๆ สุดท้ายทนมไม่ไหวแล้วก็สลัดปีวะถึงขะนี่ไปเท่านั้นเอง ไม่มาช่วยอีกแล้ว ช่วยแบบนี้ ให้รีบเสียตั้งแต่บัดนี้

เมืองไทยของเราให้รีบตื่นเนื้อตื่นตัวกันนะ อย่ามานอนใจโลเลโลกเลกอยู่เหมือนบ้า หาหลักฐานเกณฑ์ไม่ได้ หลักลอย เอาศาสนาเข้าจับปู้บมันรู้ทันทีๆ ความเหลวแหลกของชาวพุทธเราเวลานี้ ในเมืองไทยของเราแน่ละ ต้องหาหลักยึดนะ เอาศีลเอาธรรมเข้ายึด ให้รู้จักประมาณทุกอย่าง การกินก็ให้รู้จักประมาณอย่าฟุ้งเพื่อเห่อเหิม โต๊ะละร้อยละพันละหมื่นละแสน ละล้านๆ พวกบ้าเป็นอย่างนี้รู้ไหม บ้าสดๆ บ้าร้อนๆ คือบ้าเห่อ บ้าลืมหู อยากให้เขายกยอว่ามีหน้ามีตา มียศถาบรรดาศักดิ์สูง มีเงินทองมาก ชี้หมาว่านั่นเลย นี่ละธรรมะเข้าตอบ เข้าใจไหม นี่ภาษาธรรม อันนั้นเขาตื่นกัน ก็เลสมันตื่นกัน

ตื่นยศ ตื่นลาภ ตื่นสรรเสริญเยินยอ ธรรมะชะล้างเข้าไป ตื่นพ่อตื่นแม่กันอะไรว่านั่น ยังไม่รู้จักว่าพวกนี้เป็นกองฟืนกองไฟเผาหัวมันเทรอ นี่ละภาษาธรรมฟังให้ดี ชะล้างสิ่งสกปรก มันเลวยิ่งกว่านี้ ภาษาที่เป็นภาษาที่ชำระ เสียหายไปไหน ภาษาที่ชำระสิ่งเลวร้ายทั้งหลายเป็นความเสียหายแล้วเทรอ ถ้าอย่างนั้นศาสนาไม่มีในโลกนี้ ธรรมะออกชะล้างสิ่งสกปรกไม่ได้แล้วศาสนาจม ไม่มีเหลือ นี่คือภาษาของธรรม ภาษาของศาสนา พูดอย่างตรงไปตรงมา เชื่อถือได้ ถ้าปฏิบัติตามที่เราสอนนี้ไม่จม มีแต่พื้นฟูโดยถ่ายเดียว ถ้าปฏิบัติตามความเป็นบ้ากันทั้งโลกทั้งสงสารนี้ โต๊ะละล้านละหมื่นละแสนละล้านละพัน นั้นจมทั้งเมือง เมืองไทยเรามีอีกสิบเมืองไทยก็มาจมหมดด้วยกันแบบนี้ละ ถ้าแบบประหยัดแล้วไม่จม

อยู่อยู่ไป พออยู่อยู่ได้ นกเขามีสรวงมีรัง เราขนาดไหนสมควรแก่มนุษย์เรา เอ้าอยู่ นั่นละความพอเหมาะพอดี แล้วไม่สร้างควมยุ่งยากวุ่นวายให้แก่เรา ซึ่งเป็นการ

สร้างกองทุกข์ขึ้นในตัวนั้นอีกเหมือนดังที่เป็นมาเวลานี้ นี่ละการอยู่ที่ให้อยู่อย่างนั้น ให้อุจจกประมาณ อย่าฟุ้งเพื่อเห่อเหิมเกินเนื้อเกินตัว การกินก็ให้อุจจกประมาณ พออยู่พอกินพอเป็นพอไป เอ้า อยู่ไปกินไปจะไม่สร้างความทุกข์ให้มากมายเหมือนความฟุ้งเพื่อ

ความฟุ้งเพื่อในการอยู่การกินการใช้การสอย สร้างกองทุกข์ทั้งนั้น สร้างความวุ่นวาย ให้พากันประหยัดเข้ามาเย็นเข้ามา ความทุกข์ทั้งหลายจะเย็นเข้ามา ความกังวลจะเย็นเข้ามา ความทุกข์จะเย็นเข้ามา ต่างคนต่างทรงตัวได้ๆ เมืองไทยของเราขึ้นได้ไม่สงสัย

นี่เราก็ไม่เคยคิดเคยคาดว่าเราจะได้มาช่วยโลก และจะได้มาแสดงเวทีแบบนี้ ขึ้นสนามแบบนี้ให้พี่น้องทั้งหลายฟัง มันจำเป็นก็ต้องได้ออกมา เพราะข้าศึกมันรอบบ้าน รอบเมือง เต็มบ้านเต็มเมือง เครื่องปราบปรามไม่มีไม่ได้นะ ต้องเครื่องปราบปรามมีกิเลสมันหนักธรรมชาติต้องหนัก กิเลสโหดร้ายธรรมชาติโหดตีฟัดกันไปเลย มันเด็ดเราเด็ดความชั่วเด็ดความดีต้องเด็ดไม่มันแก้กันไม่ตก ใครที่มีความอยากความทะเยอทะยานมากๆ เอาธรรมฟาดเข้าไป ความรู้จักประมาณนั้นแลคือธรรม บังคับมันอย่าให้มันเป็นบ้าดีนนัก มันก็สงบได้

เอาละพอ